

Sygn. akt III Ca 1050/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Magdalena Balion – Hajduk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 stycznia 2019 r. w G.

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w K.

przeciwko A. M. (M.)

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w W. Ś.

z dnia 6 marca 2018 r., sygn. akt I C 2139/17

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od powoda na rzecz pozwanego 135 (sto trzydzieści pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.**

SSO Magdalena Balion – Hajduk

`Sygn. akt III Ca 1050/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z 6 marca 2018r. Sad Rejonowy w W. Ś. zasądził od pozwanego A. M. na rzecz powoda (...) Banku (...) SA w K. 886,72 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot szczegółowo określonych w wyroku, oddalił powództwo w części i zasądził od powoda na rzecz pozwanego koszty procesu. Sąd Rejonowy ustalił, że 21 marca 2016 roku strony zawarły umowę pożyczki, bank udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 2100 zł na okres do 20 marca 2021 roku. Pożyczkobiorca zobowiązany był do spłaty pożyczki w 60 ratach, przy czym 59 rat po 43,58 zł i ostatnia rata w wysokości 43,92 zł, płatne do 20 -go każdego miesiąca. Niespłacenie przez pożyczkobiorcę należności w terminie powodowało uznanie niespłaconej należności za zadłużenie przeterminowane, od którego bank naliczał i pobierał odsetki podwyższone w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie. W przypadku niewykonania zobowiązania w postaci terminowych wpłat pełnych rat pożyczki za co najmniej 2 okresy płatności, bank był uprawniony do rozwiązania umowy za 30 -to dniowym okresem wypowiedzenia po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania. Powód wypłacił pozwanemu kwotę pożyczki. Pozwany z tytułu umowy dokonał wpłaty 49,86zł. Powód pismem doręczonym pozwanemu 24 października 2016 roku wypowiedział umowę pożyczki z uwagi na powstanie zaległości w spłacie.

Sąd rejonowy uznał powództwo za uzasadnione w części. Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia wskazał przepisy kodeksu cywilnego regulujące umowę pożyczki to jest art. 720 § 1 k.c. i uznał iż powód nie wykazał skuteczności wypowiedzenia umowy pożyczki. Zgodnie z postanowieniami umowy powód winien na piśmie przed dokonaniem wypowiedzenia wezwać do wykonania umowy w oznaczonym siedmiodniowym terminie, czego nie udowodnił. Z

uwagi na zaprzeczenie przez pozwanego doręczenia pisma z 14 kwietnia 2017 roku nie wykazano wezwania pozwanego do uregulowania zapłaty zobowiązania, nie można zatem ustalić czy wypowiedzenie było skuteczne. Sąd Rejonowy uznał, iż roszczenie stało się wymagalne w toku sprawy w zakresie 23 rat i od dnia zawarcia umowy pożyczki do dnia wydania wyroku wyniosło 805 zł, to jest 23 raty po 35 zł, przy czym pozwany uiścił należność główną w wysokości 28,08 zł, w konsekwencji winien uiścić powodowi kwotę 776,94 zł tytułem należności głównej. W pozostałym zakresie należności głównej powództwo zostało oddalone, ponieważ nie było wymagalne, zaś odsetki umowne do dnia wniesienia pozwu wyniosły 197,34 zł, to jest $23 \times 8,58$ zł, powód żądał tytułem odsetek 100,02 zł zatem, że żądanie tej kwoty było zasadne w całości. Powód domagał się kwoty 169,93 zł tytułem odsetek za opóźnienie. Z przedłożonego wyliczenia odsetek wynika, że powód od 10 listopada 2016 roku domagał się jeszcze odsetek od kwoty 2171,96 zł czyli z uwagi na nieskuteczne wypowiedzenie umowy żądanie w tym zakresie było niezasadne. Sąd Rejonowy zasądził wysokość odsetek za opóźnienie wyliczoną zgodnie z przedłożonym przez powoda wyliczeniem odsetek do dnia 9 listopada 2016 roku w kwocie 9,76 zł, w pozostałym zakresie zaś powód odsetek nie mógł się domagać, gdyż roszczenie nie było wymagalne w całości. Powód domagał się również odsetek za opóźnienie od niespłaconego kapitału od dnia wniesienia pozwu i w tym zakresie sąd uwzględnił żądanie co do wymagalnej kwoty kapitału 426,94 zł i zasądził odsetki od dnia wniesienia pozwu oraz zasądził odsetki za opóźnienie od poszczególnych rat, które stały się wymagalne już po wytoczeniu powództwa i to jedynie w zakresie kapitału zgodnie z żądaniem pozwu. O kosztach postępowania sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. rozdzielając je stosunkowo.

Powód w apelacji zaskarżył wyrok w części oddalającej powództwo - w zakresie żądanej kwoty 1455,17 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 18 maja 2017 roku, zarzucając:

- naruszenie prawa materialnego przez błędne zastosowanie art. 65 § 2 k.c. przez dokonanie błędnej wykładni umowy, w sposób nieuwzględniający zgodnego zamiaru stron tej umowy, to jest poprzez przyjęcie, że skuteczność wypowiedzenia umowy uzależniona jest od uprzedniego wezwania do wykonania umowy w 7 dniowym terminie, a niewykonanie tego obowiązku powoduje bezskuteczność dokonanego wypowiedzenia, podczas gdy zamiarem stron umowy było przyjęcie, że bank będzie uprawniony do wypowiedzenia umowy po uprzednim wezwaniu, jednakże nie stanowiło to bezskuteczności samego wypowiedzenia,

- naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy - to jest art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 217 k.p.c. przez wyprowadzenie na podstawie materiału dowodowego to jest z pisma wypowiedzającego umowę prawidłowo doręzonego pozwanemu wniosków z niego niewynikających, a nadto sprzecznych z zasadami logicznego rozumowania i doświadczeniem życiowym przez uznanie, że powód nie wykazał skuteczności wypowiedzenia umowy, co doprowadziło do niewłaściwego ustalenia braku wymagalności całego roszczenia, a w konsekwencji oddalenia powództwa zaskarżonym zakresie.

Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w zaskarżonej części oraz zasądzenie kosztów postępowania ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sprawa była rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym zgodnie z art. 505¹ pkt 1 k.p.c. Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy są prawidłowe i jako takie Sąd Okręgowy uznaje je za własne.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy trafnie przyjął, iż w niniejszej sprawie roszczenie powódki w części nie było wymagalne. Strony łączyła umowa pożyczki określona w art. 720 § 1 k.c. Roszczenie wynikające z tytułu niespłaconej umowy pożyczki, która zgodnie z umową miała być spłacana ratami jest wymagalne w całości w

przypadku prawidłowego, skutecznego wypowiedzenia. W przypadku braku skutecznego wypowiedzenia wymagalne stają się raty, których termin spłaty bezskutecznie upłynął, od nich pożyczkodawca ma prawo naliczać odsetki za opóźnienie. Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił, iż wypowiedzenie umowy pożyczki nie było skuteczne, gdyż powód nie spełnienia wszystkich warunków wynikających z zawartej umowy, które to warunki były konieczne do stwierdzenia prawidłowości wypowiedzenia umowy, w wyniku czego Sąd Rejonowy prawidłowo zasądził należności składające się z wymagalnych rat pożyczki wraz z odsetkami. Wbrew zarzutom apelacji z umowy pożyczki zawartej strony 21 marca 2016 roku - z postanowienia zawartego w pkt 27 umowy wynika, że w przypadku niewykonania zobowiązania, o którym pkt 23 lit. b (to jest dokonywanie terminowych spłat wszystkich zobowiązań wobec banku wynikających z umowy, w tym pełnych rat pożyczki oraz należnych bankowi opłat prowizji), polegającego na braku spłaty pełnych rat pożyczki za co najmniej 2 okresy płatności, bank będzie uprawniony do rozwiązania umowy za 30-to dniowym okresem wypowiedzenia, po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania. Treść tego postanowienia umownego nie budzi wątpliwości interpretacyjnych. Wynika z niego jasno, że uprawnienie do rozwiązania umowy po stronie banku powstaje dopiero po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy do zapłaty zaległych rat. Wypowiedzenie bez spełnienia tego warunku jest przedwczesne i nieskuteczne. Powód nie wykazał, że wezwał pozwanego do spłaty zaległych rat, że prawidłowo spełnił warunki konieczne do wypowiedzenia, a zatem słusznie Sąd Rejonowy uznał, iż wypowiedzenie jako sprzeczne z umową nie wywarło skutku.

Sąd Okręgowy, mając powyższe na uwadze uznał zarzut apelacji za nieuzasadniony i mocy art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji, a o kosztach orzekł zgodnie z art. 98 k.p.c., a złożyło się na nie wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w kwocie 135zł.

SSO Magdalena Balion – Hajduk